

ationale Opdragelses Skyld af racepolitiske Grunde. Det forekommer mig unægtelig, at det er en mærkelig Tale. Jeg spørger, om man da nogen Sinde har set, at en moderne Krig virker forædlende og opdragende. Krigen nu, det er Ulvegrave, det er røgfrit Krudt, det er Luftskibe, det er alt, hvad der er Snigmord, hvor aldrig Mand og Mand staa overfor hinanden som i gamle Dage, som vi kunne læse om i vor Danmarks Historie, at een Dansker sloges med 2 Tyskere — Uffe hin spage fældede dem begge —, og i den Anledning bliver det danske Heltemod rost. Hvad Heltemod er der i at slaas i vore Dage, hvor man ligger langt borte og slaar Fjendens Modstand ned, uden at han maa ske en Gang er i Stand til at se den, han skal kæmpe imod? Det er Snigmordet sat i System. Nej, mod dette Snigmord rejse vi Socialdemokrater den Protest, som her er rejst, og pege paa, at Fred, absolut Fred, Afvæbning maa være Maalet.

De Herrer, der have talt fra Højres Side, have ved at vise os Fæstningens Nødvendighed ud fra deres Forslags Begrundelse ikke talt et eneste Ord om Luftskibe. Keiser Wilhelm har sagt: „Vor Fremtid ligger paa Havet“. Jeg tror, at det allerede er et Standpunkt, som er forældet, vor Fremtid ligger i Luften. Hvor mange Luftskibe skal Danmark have for at værges sig? Der er ikke talt om dette, og de Herrer have klogeligt tiet stille; thi de vide, at det vil bare være nye og uoverkommelige Udgifter; og dog er Sandheden den, at Luftskibet vil komme til at spille en overordentlig Rolle i den næste moderne Krig.

Maa jeg i det sidste, jeg har at sige angaaende denne store, vigtige Sag, i hvilken ogsaa jeg har villet udtale min Anskuelse, blot nævne, at der i det socialdemokratiske Forslag tales om Ungdommens fysiske Opdragelse. De Herrer kende mit Standpunkt i denne Sag; jeg behøver ikke i højere Grad at udtale mig derom, men jeg vil dog, navnlig da det staar i Forbindelse med vort Forslag, naar det nævner Ordet Idræt, Ordet fysisk Opdragelse, tillade mig at dvæle derved med faa Ord. Jeg tror nemlig, at Soldatertjenesten, for saa vidt den virkelig er fysisk Opdragelse, ingenlunde er af det onde. Jeg tror, at dette, at man ranker sig, at man lærer at faa Disciplin, er slet ikke af den Slags Ting, som man behøver at være ked af, at en ung Mand er udsat for, tværtimod, jeg tror, vi have haft for lidt af en virkelig god Uddannelse paa dette Omraade, og

at Slægten i det hele taget fortjente mere fysisk Opdragelse, end den faar. Jeg vil her nævne, hvad en anerkendt Forfatter paa dette Omraade, en meget dygtig Læge, har sagt med Henblik paa, hvad der udrettes i Skolen, hvor Begyndelsen skal gøres med den fysiske Opdragelse. Han siger: „Skolen gør det ikke, Skolen fylder Elevens Hjerne og svækker hans Nerver; den lærer ham, at noget nær den største Synd, et Menneske kan begaa, er at sætte en latinsk Glose i en gal Kasus; den lærer ham at leve i Bøger, den kender ikke til, at Mennesket har Legeme ogsaa, den er et stort Lektietærskværk“. Og jeg siger, at hvis vi skulle til at reformere vor Slægt herhjemme og skaffe den en fysisk Opdragelse, som er lige saa nødvendig, ja, maa ske netop set i Modsætning til den alt for ensidige aandelige Opdragelse mere nødvendig, saa blive vi nødsagede til at tænke paa en Reformering af Skolen. Men man maa ikke slippe der, man tvinges til at gaa videre, og vi kræve derfor Ungdommens fysiske Opdragelse baade for Mænds og Kvinders Vedkommende. Da det ærede Medlem for Maribo (Chr. Reventlow) talte sidst, nævnede han det som noget karakteristisk, at Socialdemokraterne ogsaa her havde tænkt paa Kvindernes fysiske Opdragelse. Det ærede Medlem fra Skjoldedelev (J. Nielsen) lo; han syntes maa ske, det var saa ejendommeligt — og dog alligevel forekommer det mig at være den simpleste Ting af Verden, at man, naar der er Tale om fysisk Opdragelse, netop slet ikke glemmer, at Kvinderne her have et Krav, som maa og skal opfyldes. Vi have intet imod, om det saa skulde være, at Kvinderne lærte at bruge Kaarden eller at skyde; der er Damer, der fægte, ligesom der er Damer, som gøre Gymnastik, ikke alene gøre god Gymnastik, men have bragt Ære over Danmark derved. I Sommer havde vi i London et Hold, der blev portrætteret og omtalt i alle engelske illustrerede Blade, ogsaa i Dagblade, som leverede Referater af Fæsten til Ære for os. Det var de eneste af vore Sportsfolk derovre, som overhovedet naaede frem til en saadan officiel Anerkendelse. Men jeg vil nævne, at den Ling'ske Gymnastik, som i Søndags fejrede sit 25 Aars Jubilæum her i Danmark, kunde rose sig af, at ikke mindre end 80,000 Kvinder her i Danmark havde drevet Gymnastik under det Ling'ske System, og man kunde selvfølgelig meget let drage Slutninger af, hvilken Nytte disse Kvinder have haft deraf; thi Tallet alene vidner